

Богљубово прасе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Праса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 1 АВГУСТА 1942

БРОЈ 36 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИЈЕ БЛАГО НИ СРЕБРО НИ ЗЛАТО

Вашингтон, јула. — На послед-
њој седници Конгреса сенатор
Џонсон одржао је једночасовни
говор о разним «незгодама» де-
мократског оптимизма и сав оз-
нојен, разочарано је завршио:

— Велика је заблуда, што ми-
слимо да се може све постићи
златом. Оно истина, блешти, али
наши противници у Европи има-
ју нешто друго, што је јаче, а
то је борбени дух и вештина.
Ми пливамо у злату, па опет смо
малерозни јер извлачимо дебљи
крај.

Затим је плачним гласом наста-
вио:

— Ах, наше илузије! Велика
наша нада Француска имала је
велику девизу: «Паре, паре, па
цео свет», и то беше илузија за
месећ дана. Садашњи наши саве-
зници Енглези, са пуним устима
злата, дувају у хладну чорбу, а
нека «Југовинак» на Балкану, која
беше обећана земља, истопа се
чим дуну ветар. Последња наша
нада «црвенеџици» дизали су још
зимус дреку, да је пролеће њи-
хово, а сада нам јављају «плиши
кући, пропало!» Према томе на-
ша победа виси као лустер.

ИНДИЈА И ДЕМОКРАТИЈА

Бомбај, јула. — У целој Инди-
ји влада живи покрет са лозин-
ком: «Енглеска мора напоље!» Ен-
глези се са сузама у очима о-
праштају од ове земље која им
је толико прирасла за џеп.

«Пријатељи!» — преклињу они
Индијци исто тако као да су це-
лог века говорили индиском на-
роду само реч «пријатељи». —
Ви издајете демократију!»

«То и хоћемо!» — одговарају
Индуци. — «Ви сте мислили да
смо ми сви факири, те да ће нам
ваш режим необично одговара-
ти. Доста је било лежања на ек-
серима!»

ПАПИР ПОДНОСИ СВЕ

Вашингтон, јула. — Министар
морнарице С. А. Д. изјавио је,
да Сједињене Државе желе из-
градити флоту, која ће бити ја-
ча од свих флота света.

Планови за ову изградњу већ
су готови — на папиру, који по-
дноси свакакве планове и сања-
рења.

Једино још остаје да се про-
неће неко сретство против тор-
педа, па да сви ратни бродови,
када се за 10—15 година изграде,
остану читави.

УШЛА МУ ВОДА У УШИ

ФРАНКЛИН: — ВИНСТОНЕ, та будала Стаљин потону, па ће и нас да удави.

УЛОГА БАБА-РОГЕ

Мосул, јула. — Поводом ору-
жаних сукоба које су имале бри-
танске патроле са арабљанским
устанцима између Мосула и Баг-
дада, енглеске власти су запре-
тиле домородцима да ће допу-
стити да земљу запоседну бол-
шевичке трупе.

Стаљин је у форми. Сада већ
игра улогу баба-Роге, али ће у-
скоро још једино моћи да се у-
потреби као птиче страшило.

ДОБАР ПРЕДЛОГ

Лондон, јула. — Понекад се и
у Доњем дому говоре паметне
ствари. Тако је, на пример, ових
дана један посланик предложио
да се цело острво Малта засеје
житом или кромпиром, пошто су
силе Осовине биле толико љуба-
зне да цело земљиште темељи-
то изору.

КАО ВО У КУПУС

Лондон, јула. — Од нашег спе-
цијалног дописника. «Тајмс» до-
носи:

— Сада нам је свима јасно, да
је наш велики говорник Черчил
био у Лондону за време битке
у Либији, не би дошло до тако
великог понижења. Он би успео
да муњевитом брзином претво-
ри наш пораз у победу, једним
импозантним говором. — Али, он
запео у Америку — као во у ку-
пус.

У АМЕРИЦИ ЈЕ СВЕ О-КЕЈ!

Вашингтон, јула. — Код
нас, у Америци, све иде у
најбољем реду, изјавио је
претставницима штампе Ру-
звелтов секретар Ирли. «Ка-
да су Сједињене Државе биле
једино у могућности да
се боре флотом, министар
морнарице постао је биро-
крата Нокс; сада, када су
нам Јапанци раскантали фло-
ту и када смо спали на су-
воземну војску, за шефа
штаба сувоземне силе иза-
бран је адмирал Лихи. Када
дође на ред наша авијација,
убеђени смо да ће за ко-
манданта авијације постави-
ти неког подморничког офи-
цира. А најлепши симбол
наше ратне моћи и снаге је-
сте наш президент који не
може ни на ногама да сто-
ји, него га подржавају два
ађутанта. Као што видите,
код нас у Америци све иде
у најбољем реду.»

МЕТЕРЕОЛОШНИ ИЗВЕШТАЈ

Барометар је нестабилан на великом делу земљине кугле. Са сигурношћу се може очекивати промена времена у источној Русији, на Кавказу, на Атлантику, у северној Африци и у Азији. У сред лета у овим крајевима два хладан ветар, са суснежицом па се очекује да завеје ђорава Анђелија.

Европа: Време лепо и топло, са изузетком Енглеске где је магла и Русије где мећава расте.

Америка: Мраз и кошава. Атлант и Пацифик залеђени, као и све веће реке.

Азија: Магла и хладно. Очекује се снег у Индији а на Кавказу грмљавина и олуја.

Африка: У делти Нила траје и даље непогода која прети Суецу и Сирији.

Аустралија: Магловито и променљиво време, са повременим бурама на мору.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД
НЕНАД МОЋНА ФЛОТА САДА ВИРИ ИЗА ПЛОТА

Вест је стигла из Лондона
Немци прешли преко Дона
Без мостова и понтона
Све европски гази Бата
На кавкаска куца врата
Црвен медвед се копрца
А Черчил у страху грца
Дон се Рузвелт само чешка
У рачуну опет грешка
Од карата кров се руши
Ко ће рупу да запуши
Потрошен је лагер лажки
Сад се неко чудо тражи
Та је бољка без пребола
Низ брдо суљају кола
Измислише шлагер нови
О «другоме фронту» снови
Зато шире нову фарсу
Тај фронт биће чак на Марсу.

Ортаке сад много брине
На све стране олупине
Медецину сада траже
Да се лече од тонаже
Подморнице, ко и штуче
Задају им силне муке
Кроз сва мора смело газе
Чак у реке већ улазе
Узалуд се лађе клоне
И крај кеја лађа тоне
И та некад моћна флота
Сада вири иза плота
Јер на море чим изађе
На дну мора тек се нађе
Лађе тону сред таласа
Ортацима нема спаса
А невоља сад искрсла
Међу њима тиква прсла
Да се ова бура стиша
Рузвелт је команда виша
Кад командант главни ћопа
Цео пос'о биће тропа.

Страх од Москве до Лондона
Немци прешли преко Дона
Кроз Европу звоне звона
Град Ростов на ушћу Дона
То је кућа паду склона
Ал' зато је важна база
То су врата од Кавказа
Код ортака сада збрка
Преко Волге биће трка
Тимошенко, дрво суво
На Дону се баш угруво
Где окрене своја кола
Свуд га млате као вола
Од Мурманска до Ржева
Свуда грми, пуца, сева
На сто места фронт већ пуца
А у Кремљу Стаљин штуча
Жалости га талас плусну
Европа му пилав кусну.

Проблем СТРАШНЕ

Они своје народу

Према «Рајтеру», Енглези имају намеру да спроведу нови начин снабдевања енглеског народа животним намирницама. Они ће, како сами пишу, бити снабдевени споља, али не морским путем, јер им је тај сувише трновит, него ваздушним. Пошто сматрају да им је број авиона већи од расположивог бродског простора, они ће из авиона да бацају народу кесице са неком врстом прашка који ће да замени храну.

Изгледа да се цела ова нова енглеска патка обрће око неког прашка, само што то треба за енглеско вођство да буде прашак против знојења а за енглески народ прашак за успављивање.

Америчка офанзива на језику

— Нема више дефанзиве! Сад улазимо у офанзиву па макар и сами морали потопити наше бродове.

Дупло књиговодство Америчка офанзива у стварности

Вашингтон, 1 августа. — У књиговодству Франклина Рузвелта, које води Самнер Велс, почела се бољшевичка Русија да води под рубриком: Дубиоза. Из тих разлога Рузвелт је наредио да се ова партија избрише и вишак не књижи, а у примедби је записано: «Пиши кући, пропало»...

Судбина Енглеске

Лондон, јула. — «Сандеј Тајмс» (адмирал порд Четфилд):
«Судбина Енглеске лежи на мору... Последњи догађаји, а пре свега максималан број потапања бродовља дали су повода за забринутост у овом погледу... Модерним авионима — које непријатељ израђује у великим количинама и који су важна чиница у поморском рату — поколебано је угодно осећање безбедности, на мору у срцима свих Енглеца у овом рату, који је, поред осталог, доказао да је Енглеска присиљена да мисли и на подморнице».

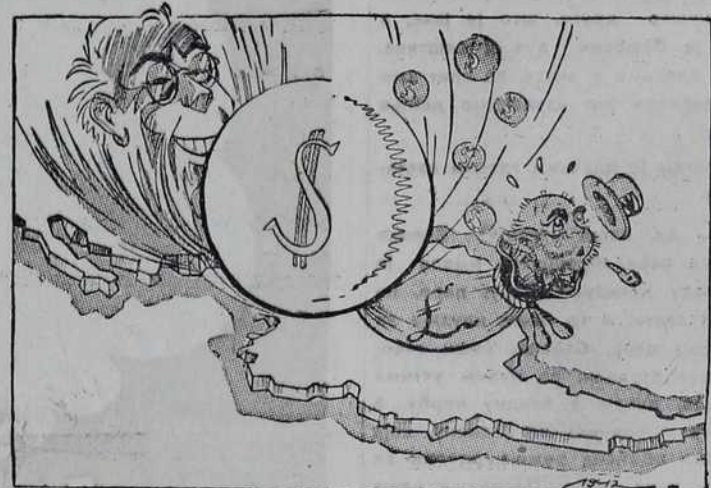
Мистер „Други фронт“

Холивуд, јула. — Пошто је у западној хемисфери завладала општа мода другог фронта, тако да су се појавили шешири, машине, аутомобили и тркачки коњи са именом „Други фронт“, с тим у вези је овде приређен конкурс за избор мистер и мис „другог фронта“. После кратког већа, жири је једногласно усвојио предлог да се за мис „Други фронт“ изабере Елеонора Рузвелт, а за мистер „Други фронт“ сер Стафорд Крипс.

Епиграма

Лондон опет тужно кличе
И понавља бајат-приче
О некоме другом фронту
То је нека шала вража
За децу шарена лажа
Ил' меница на есконту.

У Индији нова криза
С медведом се лија слиза
Да направе квар
Комунизам и Енглези
У тесној су сада вези
Удесили ствар
Ал' ортаклук тај, зацело
Биће добар за опело.

Долар — лавина над Јужном Америком потискује фунту.

Савремена енциклопедија БРИТАНИКА

Разочарење — последица тактике.
Ситуација — незгодан положај.
Војни командант — човек који се код нас најбрже ставља у старо гвожђе.

Мине — помоћно сретство за одбрану, на које смо у Африци сами насели.
Тактика — код наших команданата сва тактика се састоји у бежању.

МАК МАХОН И ТИМОШЕНКО

Негде у Азији, 1 августа. — Тимошенко је изјавио своје ађутанту, који му једини прави друштво у овој трци Вороњез—Афганистан, да је он хтео да у пракси покаже зашто је Мак Махон доживео

Седан, па је зато измислио еластичну одбрану, али се и њему десило што и Махону — Сад тек разумем Мак-Махона — завршио је Тимошенко. Тешко је «успешно» се повлачити...

Јуче грђен

— Бољшевички балет је започео. Он се зове: «По подне превара».

(Дејли Мирор — Њујорк, 1-XII-1939 г.)

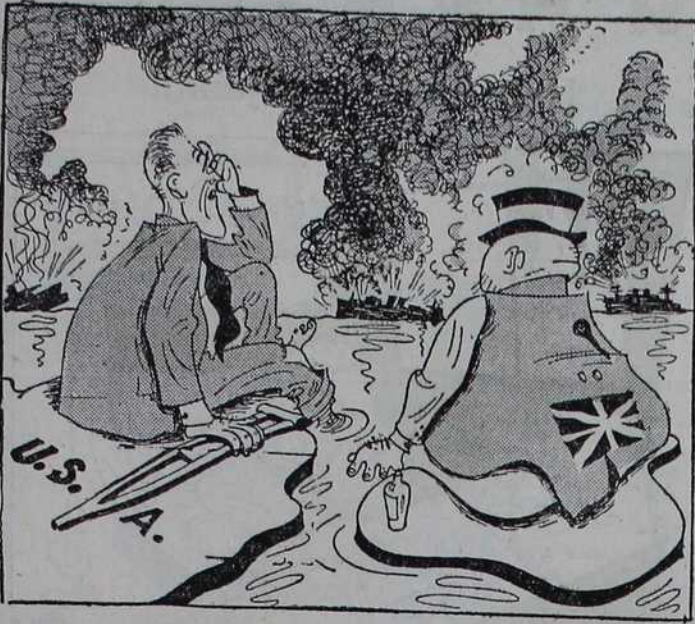
Данас у малом цепу

СТАЉИН:
— И беспрекидно ми водимо рат против капитала!

Народне песме у слици

»Комшинице преко пута, што си тако забринута...»

Савремени глаголи

Савремени глаголи

Александрирати — спремати се на промену власти.

Бољшевиковати — издувати се.

Конвојирати — посетити морско дно.

Мурмансковати — очекивати бродове који никад неће доћи.

Ростовирати — бити на брзину удешени.

Комунална хроника

Чување традиција

Од како градски редари контролишу трамваје гурњаве је нестало. Наравно само споља да не види власт, али у самим колима гурњаве цвета.

То се дешава због тога што ми Београђани чувамо традиције, а гурњаве и београдска прашина, то су наше најславније традиције, па их не смемо оставити.

Мода, а не потреба

На плажи нема много света, јер то сада није шик. А наши моднени не иду на купање из потребе да се расхладе, већ из моде.

ТУРИСТИ

Београђани су напрасно завољели природу па зато суботом и недељом не може лако да се уђе у воз. Све је препуно. Ова се нова пасија назива: Мода Рустикана.

Нористе прилину

Многи Београђани, који обрађују своје баште неће да чују о плаћању дугова јер веле да су земљорадници па користе уредбу о заштити земљорадника.

Искрцавање на ситно

— Желео бих да посматрам искрцавање на другом фронту.
— Ево вам дурбин, сире.
— Шта ће ми дурбин, дајте ми микроскоп.

Наше рекиње

ОЧИНЛЕКУ:

У Египту копља поми
На далеко познат Томи
Јер га горки муче јади
Сад његова тиква звечи,
Нема више лепих речи:
»За нас други кестен вади«.

ВОРОШИЛОВУ:

На Истоку борба нова
Бољшевики из Ростова
Натерала све у бег.
Замукнуле зимске бајке,
Напукнуле бапалајке
Истопи се зимски снег!

ДРУГОМ ФРОНТУ:

Други фронт се свуда тражи,
Јер не пале више лажи
Кад не ваља први фронт
Медвед тражи нове зубе
А Енглези свуда трубе
Да му шаљу калодонт.

САВРЕМЕНА ЛИРИКА

БЕЛОЈ КУЋИ

Бацасте доларе, да правите фуру
Сејали сте ветар, сад жањете буру
Мир сте минирали са све четир стране

Европи сте многе налазили мане
Ватру подметасте ви у туђе куће
А сада кукате, кад је вама вруће
Али ако — бар знаћете сада
Ко другоме јаму копа — сам у њу пада!

А кад се рат сврши, историја чуће
У Белој се кући, црне паликуће.

Кинеска лирика

На трешњи се бели цвет
На све стране лаже свет
С трешње цветак сузу рони
Не дођоше авиони.
Кад на трешњи роде урме,
Биће помоћ преко Бурме
С трешње бели бехар пада
И последња црче нада
С трешње цвети тихо шуме
Само Бул их Џон разуме
Чека помоћ цели век
Луди — Чанг-Кај-Шек.

Загонетка за нашу децу

Зашто расту глогиње
Да ли децо знате
Да назови демократе
Празну сламу млате
А по врло ниској такси
Свуд је млате Англосакси.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 26 ЈУЛА

Леп дан, па изађем да се прошетам. На Калемегдану море света. Одједном, у оној гужви, приметим мога познаника доктора Душка, бившег дипломату. Е-легантан и учтив, он се сместио у хладовину на једној клупи. И то знате с киме? Са Кајом, пиљарицом са наше пијаци. Хвата човек везе!...

ПОНЕДЕЉАК, 27 ЈУЛА

Данас пролазим кроз моју улицу кући на ручак, а видим комшијску децу како се искупиле па са највећим интересовањем посматрају једног шврћу који стоји мало даље од њих.

— Шта је? питам сина једног мог пријатеља — шта гледате тако у оног дечака? Да није неки крадљивац или фудбалски шампион са вашег пољанчета?

— Није, чико — каже син мога пријатеља — него тај дечко је једини из наше гимназије понављао разред. Сада је уобразио, па неће ни да се игра са нама.

УТОРАК, 28 ЈУЛА

Удариле ону жичану ограду за путнике на трамвајској станици код Војне академије. Па, хоћеш, нећеш, мораш у ред. Стоји полицајац и наджирова да неко не шмугне испод жице или да, далеко било од нас, уђе преко реда у трамвај. Један отмени, старији господин, онако преко жице, учтиво се обрати полицајцу: — Јел' те, молићу — каже — оће ли ово збиља да иде овако, или по нашем старом обичају? — Како по нашем старом обичају? — пита зачуђено чувар реда.

— Па тако: има само да се викине „на лево круг“ па ко је био последњи, има да уђе први, а које био први, има да уђе последњи. То је наш стари обичај.

СРЕДА, 29 ЈУЛА

Припекло сунце а ја навратио у бифе на један хладан шприцер са доста соде, али не оне камене, и тамо видим свог старог пријатеља, познатог бившег моднена и посетиоца отмених локала.

— Псеће време — каже ми он љутито, пошто смо се поздравили. — Запекло ово сунце а киша никако да падне.

— Шта је сад то опет! — зачудих се ја. — Па зар ти целог прошлог лета кукао како непрестано пада киша па не можеш на плажу а сад би опет хтео кишу и ако често пада.

— Па знаш — каже ми он помирљиво — прошлог лета је било онако, а сада сам узео један плац и засадио га поврћем, па непрестано молим Бога да пада киша те да ми парадајз и кромпир што више роде.

ЧЕТВРТАК, 30 ЈУЛА

Од како радимо и пре и после подне, наша колегиница из канцеларије, дактилографкиња Цица долази свакога дана све црња и препланутија од сунца.

— Ама, како ви то, госпођице Цицо? — пита је у чуду наш колега, референт Нићифор — Када побогу наћете време да се толико сунчате, кад радимо и пре и после подне?

— Па то је врло просто — каже кокетно црномањаста госпођица Цица. — Ја сам знате годинама навикавала да у ово до-

ба добро препланем од сунца, па како сада не могу да се сунчам на плажи ја једноставно скувам орахов лист, па се, са оном водом намажем по лицу, рукама и ногама и тако добијем прави препланули тен са плаже.

ПЕТАК, 31 ЈУЛА

Чујем јутрос комшију како пита свог синчића, гимназијалца:

— Зашто ти, Ђоко, останеш тако дуго кад идеш да чекаш цигарете за мене. И мама и Сека, сви се врате брзо а ти увек останеш последњи.

— Па — каже синчић, па прво ухватим ред за мене, јер пушим „Мораве“ а оне брзо нестану, па тек онда станем поново за твоје „Драве“ јер та криа и онако остане да се при крају продаје.

СУБОТА, 1 АВГУСТА

Постоји један веома отмени и врло углађени господин у нашој згради са којим се двадесет пута дневно сретнем на степеницама и у ходнику, али који ми се, за дивно чудо, само једаред месечно јавља. И ако увек скидам учтиво шешир. Пролази поред мене као поред турског гробља па ни главе не окреће, а понеки пут му наспе, па ми се учтиво, мал' не до земље поклони, са веома љубазним осмејком. Тако ми се, после ко зна колико времена, јутрос учтиво јавио.

— Ама, ко је тај господин? — питам хаузмајстора који је стајао у ходнику?

— Наш кућевласник, господине.

— Па шта му је да ми се само једанпут месечно јавља?

— Па данас је први, господине, дан када се плаћа кирија.

Изгубили интерес

Велики део фудбалера изгубио је сваки интерес за овај спорт, пошто не воле неуговорно стање. Зато ће управе великих клубова имати муке са својим првим тимовима.

Шприцер-сјорш

На аматерском боксерском првенству, где учествују само аматери, употребљени су сви професионални трикови. Тако и треба да буде у аматерском спорту. Мешано!

Тренира се

Кинески играч на конопцу Чангкајшек умолио је Вавела и Мак-Артура да му дају часове из трчања пошто је одлучио да пређе на ову спортску дисциплину.

Госпођа Луис: — Ах, Џоџ, опет сањаш Шмелинга.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија »ЛУЧ«.

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Равајло на утакмици

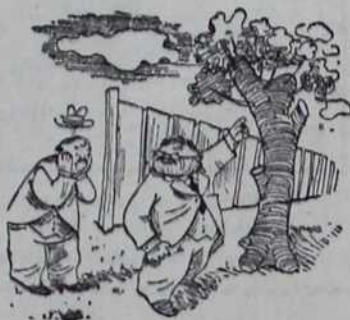
пошто је На дедиње код Мицу поштарку а на једну Пољану се скупило силан народ и само диже цеву и виће ута-та, гол, држи бре онам, држи овам. шта ли је То бого вољени мислим се ја па поћок у гурему. а кад тамо сила људи и женске гледају на једно пољанче где се јурцау неки разголићени момци у кратке гаће и отимау се за једну велику лопту од коже. и Сви се они Дерњау гол, гол. Ко је бре го мислим се ја и све кибицинтујем по ону женскадију а оне развалиле уста па вичу гол, о сунце му калајисано ко је гол оно Јес да су ови голишави што гурау ону лопту али и женске по сокаци иду голишаве па неком ништа.

Пријем код једну са жуту кошу и белу аљину па је Питам. Јели госпођице кој је овде на гол и зашто је гол. Јал му врућина или је онако због измотанције скинуо аљине па оће да плаши женске.

Еј моја будало сељачка каже она мени зар си ти мислио да се ми даме плашимо од голоти-

њу. никад брата камо среће да сви иду голи. — грдно би се уштедело и било би лепше а ја јој кажем па добро ја ћу се свакучем па да видиш како ће диспадне а она се раздера марш цукело гејачка, што си се избредобразијо мало вам је што нам

Норисно дрво

— Видиш, комшија, на овоме дрвету се обесила моја ташта.

Комшија: — Застај! Онда вас молим, допустите ми да га пресадим у моју башту.

огулисте кожу с леђа него оћеш да врејаш. немо Госпоја да се љутиш ал и имам и ја душу па кад је теби врућина врућина је и мен па кад си ти голишава оћу и ја да будем голишав а за гуљење што вичеш нисам те ја гулијо и недо бог већ ако оћеш да ти донесем мало сира и јаја а она се Насмеја па каже е то може еве ти мој атрес па донеси...

знам ве фелер сунце вам женско мислим ја и таман да фаћам везе када сви повикаше гол, гол и један ми чича скиде шајкачу с главе и Тресну о земљу па се искрљешти на мен а што бре и ти не вичеш живиле избеглице ко је бре избеглица питам га ја, а он ми вели ови дадоше девет комата и однеше шњур а ја велим сад је њива сезона па је право да носе шњур, па неки хтедоше да ме бију и ја клиснем узбрдо и још не знам ко је гол и зашто се скинуо тако ти ја испропада због моје сељачко незнање а Ви ако знате Да ме научите да се не брукам.

ваш Равајло

Ноћ црноберзијанца

— Сад не знам збиља, да ли ме то гризе савест или су то стенице!

Севиљски берберин

У једној нашој паланци окупило се у кафани друштво и слуша младог инжењера који је свој летњи одмор провео на морском

путовању. Млади човек говори о Италији, Египту, Шпанији, па помену и Севиљу.

— Ама, Бога вам, зар сте били. и у Севиљу? упита наједном Мика, чиновник катастра.

— Био сам, одговори инжењер. То је једно од најлепших места кроз које сам прошао. Варош је...

— Тако вам Бога, прекиде га г. Мика, реците ми ко је тај берберин из тог места, о кома чак и наш свет толико говори!

ПАЗАР

— Већ трећи пут је ваше псе-то ујело моју ташту.

— Значи желите да га убијем?

— Боже сачувај! Хоћу да ми га продате.

госпа Анђа не прича, ал' зато Мита иде од куће до куће и свуда уверава како је нагробусио на правди бога.

— Госпођица Ленка, прва комшица, има диван бунар. Дубок па ладан. Од ње сам узимао воду за поливање и тако се упознамо. Сваки дан ми скувао кафе и онако услужна женска. Тога дана к'о за пакост, она се понуди да ми помогне и баш онда је морала да наиђе Анђа и сад мисли Бог зна шта. Зар је мени до тога...!

Али Анђа не верује у те разлоге и сад Мита, хтео не хтео, мора да моли госпођицу Ленку, доброг срца женску, — за уточиште.

НАША ПРИЧА

Све због патлиџана

Јеротије и Саватије

— Ама Бога ти, Саватије, зашто се ови радио Лондон и Москва овако брукају да и наша ћеца са њивовим лажима спрдњу ћерају. Зашто тако сунорато лете са извештајима са фронтана, кад их после тачни догађаји ко маљем по глави лупају?

— Па, Јеротије, ваљда знаш како оно наш народ вели: Лаж увек жури напред док истина хладно и трезно стоји по страни, посматра све око себи и на крају изговара своју реч.

— Шта, зар и секретар спава! Сањиви глас из публике:
— Ваљда нећете имати ништа против већине...

Мита је био добар човек и још бољи супруг. Његова Анђа није се могла — бар до пре неки дан — пожалити на њега. Нежан и пажљив он није дозвољавао да се она помучи и потруди већ је све сам свршавао. Ишао на пијец, доносио дрва, набављао што треба за кућу и као мајка бдио над својом лепшом половином.

Али пролетос и он се реши да обреди башту и да постане земљорадник. У зноју лица свог изрињао је оно мало плаца на почетку Авалског пута и засејао лук, паприку, боранију, кукуруз и купус. И све је ишло да не може бити боље, док не запече крајем јуна суша која је трајала све до месечеве мене. Ето та суша запече и домаћи мир Мите званичног »Дунст« и брак му испуца као диње церовача. Ево, како је то било: Када упече јулска звезда спаруши се и Митино поврће, нарочито патлиџан, па се Мита и Анђа озбиљно забринуше.

— Треба, поливати, иначе остадосмо без зимнице — вели Анђа.

— Треба, ал' како? — одговара замишљено Мита. Далеко је бестрага а нема водовода. Требао би тамо и да спавам десетак дана, па свако вече и јутро

да залијем. Иначе оде дођавола..

— Јест, тако је најбоље! — слаже се Анђа. Али где да спаваш!..

Разговарали они тако а ујутру Мита крене на Авалски пут. Поранио да ухвати први трамвај и отишао у башту да рекогносцира и испита терен. Дошао, у сумрак, сав блажен.

— Спасена ситуација! — вели још са врата. Спаваћу до праве кише код једног пензионера коме ћу плаћати две банке за кревет. Коштаће ме двадесетак банки али ћу бар да спасем толико поврће...» И Анђа задовољна и Мита је цело вече објашњавао како још има доброг света.

Идућег дана Мита спреми једно старо одело, две кента и пиџаму и оде да залева башту, а Анђа оста да спрема ручак, пошто ће Мита да иде у канцеларију и да се код куће храни, а тамо, у башти само ће да спава.

Прошло неколико дана а Мита све уморнији, али се некако подмладио. Брије се сваки дан, дотерује и удешава, као да ће на свадбу а не у башту. Приметила госпа Анђа ту промену па га пита за узрок, а он одговара: — Знаш много се знојим, па

се зато бријем да ми не испуца кожа од зноја.

Госпа Анђа чудно објашњење али не говори ништа већ само посматра. Прође тако две недеље, удари она јака киша, а Мита опет не долази кући. Одбио се од брачног огњишта па то ти је. Види Анђа да нешто није у реду, па се реши да предузме истрагу. Пође јуче око 6 часова по подне, па по хладовини хајд' чак на Авалски пут. Рашила се да испита ствар па макар спава-ла на друму.

Кад се примаче башти обузе је милина. Све родило не може бити боље, а парадајз ко јабука. Њу већ поче да гризе савест што је посумњала у свога Миту када он тако води рачуна о башти. У том моменту, у њбуњу патлиџана и паприке, виде Миту како галантно додаје парче хлеба и патлиџана једној женској песони. Њу нешто штречну, или како она само вели: »жигну ме са леве стране и ја се прикрадем иза оградџе и видим овакву слику: на једној поњави седи једна млађа женска, доста раскомоћена а поред ње Мита, пиљи у њу и служи је се хлебом и патлиџаном. Како се ствар после развијала

Ирви пут

На крају суђења, судија оптуженоме: — Ви имате последњу реч!
Оптужени победоносно својој жени: — Јеси ли чула, Јулка!

Тук на лук

Један шаљивчина каже келнеру:

— Донесите ми шољу кафе пуну до врха, али у тацни не сме да буде ни капи просуте кафе. Добићете добар бакшиш.

Неколико тренутака доцније келнер се вратио држећи у једној руци пуну шољу кафе а у другој тацну:

— Изволте!.. рекао му је и ставио шољу на тацну.

Није пристао

— Господина, зашто вам је отекло око?

— Ништа нарочито. Синоћ ми је жена рекла да јој купим нов шешир а ја нисам пристао на то.

ДОЦНАН

Младожења који је становао у другом месту, задоцнивши за воз на дан венчања, одјурео је на пошту и послао следећи телеграм: »Не венчај се док ја не дођем«.

ВЕЋИНА

Пријатељ једног лудака у лудници пита га:

— Молим те, реци ми, какав је био повод да те овамо доведу?

Лудак: — Неспорезум, драги пријатељу. Ја сам увек говорио да је цео свет луд, а ја паметан, а свет је тврдио да сам ја луда а цео свет паметан, па ето видиш победила је већина.

Реклама која лаже

— Реклама је заиста обична превара. Читао сам: »за цигерницу вода из Аранђеловца«. Купио сам једну флашу и однео касипину, али није хтео да ми да цигерницу.

ШИРЕНА СТРАНА

Наш наградни конкурс без награде

Погодите
НО ЈЕ ОВО?

За одговор у обзир долазе фудбалске судије, навигачи, клупски функционери и фудбалери.

Приче о малом Перици

Јуче „срце“,
данас „кљусина“

Питао један господин малог Перицу, како се зове!

— Перица, одговорио је мали Перица.

— Добро Перице, како се зове твој отац?

— Тата.

— Ма не, како му је име? Како га мама зове?

— Богами не знам тачно: јуче га је звала „срце“, а данас „кљусина“!

Зна још једну

Када је био код деде у госте, мали Перица је случајно рекао пред дедом једну ружну реч. Деда га је укорио и рекао му:

— Ако ми обећаш, да нећеш више рећи ту ружну реч, даћу ти два динара.

— Нећу више, одговори мали Перица, и деда му даде два динара, на што мали Перица, захвали.

— А сад, зашто не идеш да се играш?

— Чуј дедице, одговори мали Перица, ја знам још једну ружну реч, која вреди најмање 10 динара.

Намо среће

— Видиш, Перице, та се животиња зове носорог. Она има врло дебелу кожу, коју не може пробити ни револверски метак.

— Е, татице, рече мали Перица, како среће да ја и ти имамо овакву кожу! Онда се ја не бих бојао учитеља, а ти маме.

ДВЕ КЊИГЕ

Један талентовани писац написао је књигу: „Како ћу наћи женоу? У књизи је давао савете онима који хоће да уђу у брак. Књига је одлично прошла и писац и издавач су зарадили добре паре.

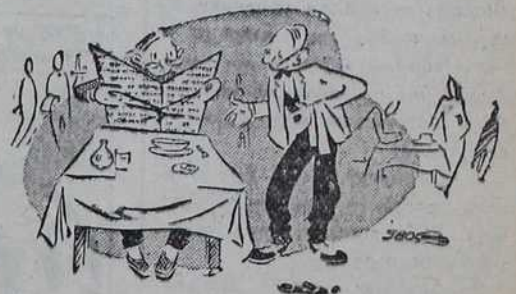
После неког времена писац посети издавача и предложи му да понова издаду ову књигу, са још неким саветима.

— Не, одговори издавач. То би била наша пропаст, него ако хоћете да понова дођемо до новца, напишите књигу: „Како ћу се отрести жене!“ Уверан сам да би ту књигу купили бар сви они који су купили и ону прву, а за нас то би било доста.

Три дана после венчања

Младожења: — Најзад сам!

— Слушајте, пријатељу, ви имате нову судоперу!

— Како то знате!

— Ове отиске прстију нисам до сада видео на вашим тањирима.

Савремене нежности

А. ДИМА И ДАМА ИЗ ВИСОКОГ ДРУШТВА

Код Александра Диме Сина дође једна дама из високог друштва и упита га:

— Прича се, господине Дима, да више не мислите да пишете позоришне комаде?

— Није истине... одговори јој Дима. У позоришту Жимнас управо се врше проба мог новог комада!

Дама ће му презриво:

— Сигурно опет оне ваше жене из полусвета?

— Не, овога пута из најбољег друштва!

— А где сте их ви могли студирати? — настави она и даље презриво.

Дима, који није био ожењен, одговори јој:

— Код своје куће, госпођо!

ПЕВАЧИЦА

У једном париском локалу Тристан Бернард је нестрпљиво чекао на нову певачицу, којој је прављена велика реклама. Кад се жена појавила на сцени и почела да пева, велики писац није никако могао да разуме ниједну реч. Певачица је гутала речи и рефрен се чуо као неко шушкање.

— Шта велите? запита Тристана директор локала.

Писац играјући се својом брадом овако одговори:

— Овој жени ја бих без страха поверио све своје тајне.

— Знаш ли шта бива с децом која лажу?

— Знам... путују возом у пола цене.

Лажу вас кад кажу...

Ја волим своју ташту. Она је пример свих врлина.

*

Како да му не опростим, кад ме молио за опроштење.

*

Увек сам мислио на тебе.

*

Мене моја жена никада није изгрдила.

*

Али, ја вам то могу и доказати, ако треба.

*

Нисам хтео, иначе би ми показао ко сам ја.

Брз одговор

Учитељ: — Перо, колико је један и један?

Пера: — Три.

Учитељ: — Али Перо, коме, кад сам ја један и ти један колико смо онда заједно?

Пера: — Два сома!

Зна Ђока

Учитељ: — Знач ли ти, Ђоко, која је то животиња, која нам даје шунке, кобасице, чварке и маст?

Мали Ђока: — То се животиња зове касепин, господине!

♦♦

Професор (ћакну): — Шта је прво урадио цар Душан кад се попео на престо?

Ђока: — Сео је.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— Шта вам се највише свиђа у француској кујни?

— Ако је куварица млада и лапа!

— Мој муж ме вера...

— Откуд знаш?

— Јутрос ми је рекао, да сам јевтино платила моју нову хаљину!

— Келнеру, има читав сат, како сам перучио чербу од ракова, а још ми је нисте донели!

— Али не чудите се, господине, знате како су ракови споре животиње!

— Драга, твоје име је написано у мом срцу. Јеси ли задовољна?

— Да, али била бих задовољнија да је твоје презиме написано на мојим посетницама.

— Да ли ваша супруга излази с вашим приходима?

— Она да, али мени не остаје ништа!

— Онај инжењер Матић, кад је са мном у друштву, прича све саме глупости.

— Не чуди ме, сигурно жели да га што боље разумеш!

— Шта радиш ту лупежу!

— Па видите, тражим стан.

Врхунац расејаности

Неки стари професор, који је увек добро спавао, једне ноћи није могао никако да заспи. Тек пред зору сети се, шта је узрок његовој несаници: »Заборавао сам — вели он — да затворим очи.«

— О, како си слатка... Јеси ли усављена... очајна!... Оди се мном, сиротице, оди, чика те воли много.

— Сине, иди у парк и види да ли ће падати киша.

— Како то, да видим у парку за кишу!

— Па тако, Ако Општина полива, тада ће сигурно падати.

ПРИЧА О ПРИЧИ

Лепа ствар писати приче... Напишете, однесите уреднику, причекате недељу дана да изађе у лист, примите хонорар, накривите шешир, ако га имате, што је редак случај код писаца, и сачувајте славу.

Напишем причу пре неки дан и однесем уреднику. Уредник лаф неки човек, љубазно ми затресе руку и обећа да ће причу пусти или бацити у кош.

— Једно или друго — вели — треће не постоји.

Захвалим се бираним речима, напишам кваку, изађем клањајући се и почнем будан сањати хонорар.

Прође недеља, протрча друга, прохуја трећа па и четврта се је спрема за старт а моје приче нема; то јест у кошу можда, али у листу, кажем вам, нема.

Решим се и одем уреднику. Уредник, лаф човек, како га је Бог створио, затресе ми руку, понуди ме пивацем из пепеларе и наслутивши циљ моје посете, рече:

— Господине, ваша прича, онако добра је, али овако опет, није. Добра, тојест, нема сентиментални карактер.

Нисам много разумео, али правно сам се као да разумем.

— Видите — настави уредник — овде имам масу понуђених прича; у њима је љубав тако силно изражена. Погледајте.

Погледах и уверих се. Један је писао да је читао лавор напунио сузама, тугујући за драгом; други да му срце притиска воденички камен од пола тоне, трећи да умире за зеленим очима, и тако редом да се ја заплаках, а богами и уредник пусти сузу. Увидех да морам и ја тако писати и уверих уредника да ћу написати причу која ће и камен расплакати. Уредник лаф обећа да ће причу пусти или...

Захвалим се бираним речима, напишам врата и после два дана донесем новелу.

Прође недеља, затим две, па три а моје приче нема, то јест, у кошу можда али у листу нема.

Решим се и одем уреднику. Уредник лаф...

— Добра ваша прича — вели — онако, али овако, опет није. Недостају боје...

И он ми показа масу прича у којима угледах: жута лица, љубичасте кровове, црвено цвеће, зелене чакшире, плаве подочњацике, модре уши и још много шта, што би задивило и покојне сликар: Рафајела, Микела, Рембранта, Леонарда и друге мртве, живе, здраве и болесне сликаре и молере.

Нег. Јохе... НИ ШАК НЕ ДОДАСАТЕ

После два дана донесох причу. Прође недеља, па две, па три а моје приче нема. Одем уреднику и...

— Добра ваша прича само недостаје тон — вели — музика...

И он ми показа масу прича у којима је лишће шумело у «С» молу, валови су певали химну бури, ветрић певушио бећарац и још много шта, шта би задивило и покојне таленте: Моцарта, Листа, Бетовена, Баха и све живе, здраве и болесне музичаре.

После два дана ја причу — не написах.

И како бих? За музику сам аналфабета.

А сад реците, молим лепо, да ли вреди писати приче? Музику, сликарство, сентименталност треба да познаје писац.

Кад бих ја био музичар писао бих ноте а не рђаве приче.

Збогом лепо снови, збогом замишљена славо, збогом хонорару... Збогом, збогом.

С. Ј.

ИСПРЕТУРАНИ ОГЛАСИ

Два разреда годишње положићете ако редовно посећујете најзабавнији локал „Конкордија“.

Филателисти! Тражи се солидна дизалица. Упитати под „Нежан супруг“.

Даме, најсавршеније фарбање косе, маникир и педикир као и мебл фарбање у мебл лакирерској радњи Н. Николића.

Продајем персиске тепихе за свакодневну употребу. Обавештења даје „Стовариште креча“.

Репертоар лондонског Народног позоришта

Недеља — 26 јули — «Настрададисмумс» трагедија из живота Сер-Крипса.

Понедељак 27 јули — «Сан летње ноћи» комедија из живота Винстона Черчила.

Среда 29 јули — «Лумпацнус вагабундус» или «Три бекрије» комедија у којој главне улоге играју: Винстон, Џугашвили, и Франклин...

Четвртак 30 јула — «Брачни троугао» — драма из савременог живота са главним личностима: Елеонора, Џон Бул и Совјетикус.

Субота 1 августа — «Срећна служавка» — романтична игра у 3 чина са певањем. Насловну улогу игра Симовијева служавка.

Из Дирекције за снабдевање

Осма британска армија која се до сада снабдевала животним намирницама у колонијалној радњи код Тобрука и Марса Матруха, пребачена је у радњу «заробљенички логор» где ће се у будуће снабдевати.

Амерички огласи

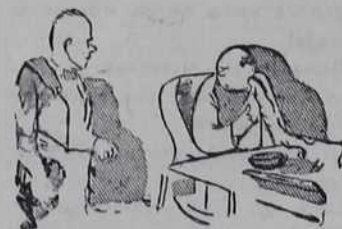
Најуспешнија метода да се два, три месеца научите да не пишете и не читате, како би избегли служење војног рока. Метода сигурна, успех загарантован.

Тражи се храбар, неустрашив човек, који се не плаши напада немачких подморница, за селекцију на Мисисипију. Плата по жељи.

Сиромашан млад човек, дугогодишњи морнар у америчкој пацифичкој ратној морнарици, сада без посла, тражи одговарајуће запослење, али што даље од воде и Пацифика.

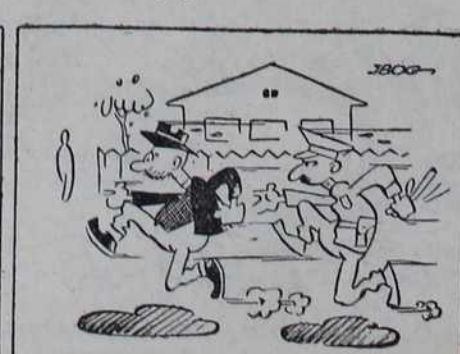
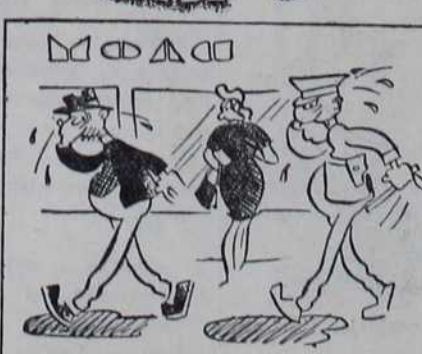
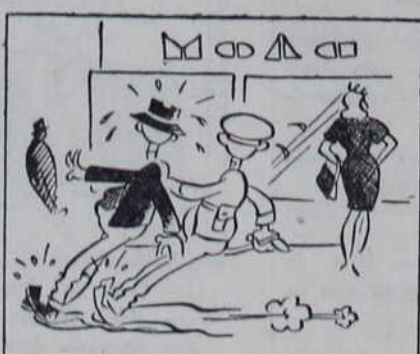
Већа количина ратних планова, прокламација и оптимистичких прогноза, штампаних на финој хартији, продаје се пиљарима и бакалима. Обратити се Белој кући, у Вашингтону.

Тражи се човек који се није насмејао кад је чуо да је Рузвелт постао главнокомандујући америчке ратне силе, да замени Бастера Китона, човека који се никада не смеје, али се овог пута насмејао. Адреса у Холивуду.

— Келнер, овај бифтек је прави камен; а и нож је туп...
— Па ви га наоштрите о бифтек.

ЛОПОВ ЈАД И РЕВНОСНИ ЈАД

Бодљикава козерија

Много се осиле ове наше жене. Ушао неки бес у њих па их човек не може да сноси. То се најбоље манифестује у дуванском питању. Јуче сам вршио једну статистику и ево какав је резултат. У моме комшилуку има б трафика и тачно је дошло за дуван шест пута више жена него људи. Што пуше, ајде-де, пушење је порок а жене су у сваком пороку доследније од мушкараца, али брата што се свађају. Оно, ако ћемо поштено да говоримо, језик је жени најмоћније оружје, страшније од тенка и авиона али само према мушкарцима. Међутим сада се жене свађају између себе. Боже што је то сочан речник, милина једна! А ми мушкарци само слушамо и уживамо. Почела змија змију да једе, а нас оставише на миру.

Читали сте за оне две пријатељице. Волеле се и пазиле и Бог зна како, ал' кад домаћица оде из куће, њена најбоља пријатељица, фук под кревет, па из веша здипи сав накит и кад су је ухватили она признаје:

У трамвају

Кондуктер: — Еј, сељаче, овде се не пуши!

Сељак: — Па ево не пушим.

Кондуктер: — Како не пушиш кад ти је лула у зубима?

Сељак: — Па и опанци су ми на ногама, а видиш да седим а не идем.

— Последњи пут вас опомињем да нам платите ваш дуг!

— Хвала Богу, када је последњи пут. Нисам од вас имао мира девет година!

— Јесте брата узела сам! Заинат! Шта ми се кићури и прави важна, а матора као библија...

— Добићете ручак ако ми оперете ауто.

— А какав је!

»Мерцедес бенц».

— Не мислим ауто већ ручак.

— Кад вас погледам, госпођице, како се смејете, добијем вољу да вас позовем кући.

— Ал' сте ви мангул!

— А, не. Ја сам зубни лекар.

А једна старија дама лепо објашњава. Младој жени не треба накит и дотеривање јер је крај младост ал' ми увенуле, мора да се мало дотерамо и намажемо. Тако и јесте. Чим је нешто горко даје се у обланди и да није те обланде живот би био горак и чемеран. Зато жене имају пуно право што користе обланде за све своје манифестације. Зато многе од наших моденки не иду на плажу. Тамо треба скинути обланду а кад се то учини, онда не остаје ништа. И муж је једна врста обланде или фластера који жене обилно користе. Жени, која има мужа, све је дозвољено, а јадне распуштенице и удовице пазе да ни мува не падне на њих јер одмах добију реп. А дама са репом није симпатична, макар била и лепа. Чак и оне које имају репину као верице, вешто је крију и камуфлирају.

Зато жене, пазите се да вам не израсте реп. То вам је мој пријатељски савет. А сада је терен врло погодан за репове...

ЦИЛЕ

Право каже

Судија (лопову): — Зашто да украдеш баш ново одело?

Лопов: — Па, знате, било би срамно изаћи пред славни суд у отрцаном оделу.

— Кад сам био млад, око мене се окретао цео свет.

— Зар си још као млад онолико лио?

— Јесте ли одавно удовица, госпођо?

— Од смрти мога мужа.

Жртва уметности

— Шта! Три сата треба да стојим као Ева са витамином у руци — а да га не загрзем!

Мате шале с малом брадом

Куварица (господину — ловцу): — Зашто господине, не убијете једанпут тазе зеца, него увек погодите од пре недељу дана, па се већ и осећа.

— Твој се роман продаје врло добро?

— Као алва!

— Значи на кило?

— Како си дошао до богатства?

— Шетајући.

— ?!

— Тако, ишао сам за сандуком, на погребу свога стрица кога сам наследио.

— По чему познајеш да твој магарац има четири ноге?

— По ногама.

— Где, истина он има четири ноге.

— Смешно, да има људи, које интересују овакве бодљикаве ствари.

ШТА ЈЕ БОЉЕ

— Презадужен сам и имам само два излаза: самоубиство или женидбу.

— Ја, као ожењен, могу да ти саветујем оцо прво: убиј се!

— Хало, келнер! Ја бих платио...

— Молим, изволте!

— ...Али немам новаца!

— Хоћете ли да ми узајмите 100 динара за три дана?

— Хм!... Знате ли шта: боље да вам дам 3 динара за 100 дана.

— Хоћете ли бити добри, да нам кажете где сте седели, јер ми наиме, тражимо шумске јагоде.

Оправдана бојазан

Мали Ика улази у салон у коме његова мама разговара с једном својом пријатељицом.

Ика стаје код врата и не сме унутра.

— Но, шта је то? — пита га мама. Какво је то понашање. Приђи госпођи и поздрави се...

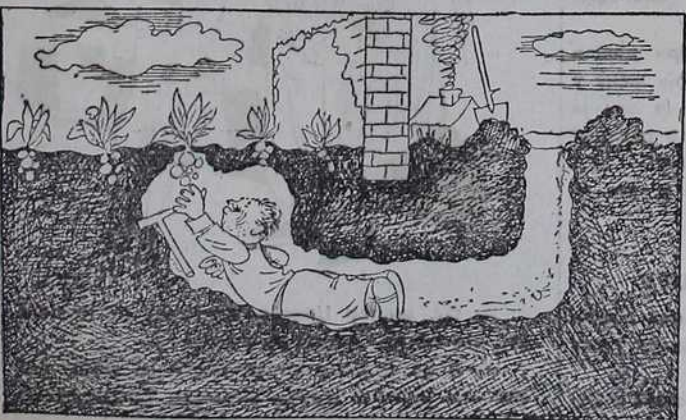
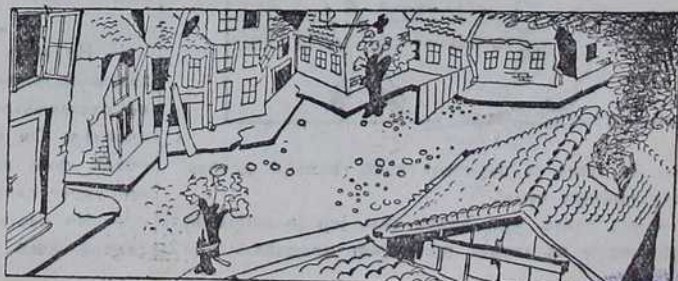
Ика прилази неодлучно.

— Госпођа је моја пријатељица. Можеш је и пољубити!

— Ах, не!.. узвикну Ика престрављено. Јуче је татица хтео да је пољуби, а она му је опалила добар шамар!..

Како мали Ђорџија замисли...

...ЛОМИНУ УЛИЦУ

Оба комшије су пожртвовано радили да дођу до кромпира

Мате шале с великом брадом

Жена: Боже, шта ћемо сад?! Ено, онај бик јури право на нас оборених рогова!

Муж: — Не помаже ти ништа да кукаш и слиниш! Боље да ми помогнеш да се попнем на дрво!

Учитель: — Шта се догодило 1769 године?

Ђак: — Родио се Наполеон.

Учитель: — А 1774?

Ђак: — Наполеон је напунио пету годину...

Један ранији виц

— Објаснићу ти одмах, мама... Успут сам наишао на један аутомат за чоколаду који је функционисао са дугмадица од панталона!

НА ЧАСУ МАТЕМАТИКЕ

Учитель је написао на табљи број 92,7 и, да би показао ученицима како се тај број множи са десет, избрисао је сунђером запету.

— Каж ми ти, Јовице, где смо ставили десетну запету? упита затим учитель једног ученика.

— У сунђер, молим, господине.

ИЗГОВОР

Гост (келнеру): — Ово је ужасно. Јуче сам у кафи нашао муву, а данас опет. Шта треба да значи?

Келнер: — Сигурно ова данашња, то је сестра оној јучерашњој муви, па је дошла њој у госту.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

ТЕТКА РОТКА ОДГОВАРА

Нени. — Жалите се на несаницу. То није тако страшно, као што ви мислите. Несаницу ћете излечити најбоље и једино спавањем. Лезите увече пре партије реми-а, а ујутру пораните пре полициског часа.

Цици, собарици. — Е, драго дете моје, жалиш ми се, да с левим оком боље видиш док с десним слабо. И то је лако излечити. Други пут кад вириш кроз кључаоницу, гледај мало и десним оком, па да видиш како ће се вид деснога ока изоштрили. А доцније ћеш наизменице вириш, мало левим, мало десним оком.

Ради. — Питате ме, које је срећство најбоље да уклоните жутило од дувана на прстима? Најбоље је да се оканете дувана. Младој девојци као што сте ви не приличи пушити. Није лепо, а није ни здраво. Престаните да пушите, и несташе вам жутило на прстима. Сем тога уштедећете новац, којим сте по црноберзијанским ценама набављали дуван, јер свакако да нисте чекали у ред.

Тањи. — Пишете: „Ја сам страшно у њега заљубљена, страшно га волим. Шта да радим“. Одговор: „Ја вас страшно не разумем, страшно не разумем. Пишите опширније и јасније.“

— Нећу се удати пре него што напуним тридесет година.

— А ја нећу да напуним тридесет година пре него што се удам.

Х Е Р О Ј

— Ја сам решила да се удам само за правог хероја.
— Ја сам тај, дарлинг. Јуче сам уписао Рузвелтов ратни зајам.

СЕСТРИНО ЗДРАВЉЕ

Сестра се удешава пред огледалом. Поред ње је мали брат. — Образи знак здравља? пита мама.

— Да.

— Онда погледај, ти си с једне стране здравија него с друге.

Бапски лекови

Он и она седе један поред другог на једном дивану у салону. Разговарају...

Она очекује од њега бар један пољубац, али он је врло осетљив и не усуђује се.

Да би га мало ослободила, она се одлучује да прибегне лувкавству.

— Ох, како сам се јако ујела за усну!.. повика она изненадно.
— Ох, како ме то боли!..

Затим, видећи га још увек неодлучна:

— Знате ли шта је моја мама чинила у сличним случајевима? Она ме је увек љубила у усну која ме је болела...

— И то је чинило да бол одмине?..

— У тренутку!..

Тада он, као истински цимоља, одговори:

— Знате, ја не верујем у те бапске лекове!

Муж: — Сећаш ли се, Олга, на овоме месту нас је покојна мама ухватила када смо се први пут пољубили?

Жена: — Јесте, сиротица, чуцала је ту у џбуну читав сат.

Шерет у трамвају

— Радо ћу уступити место једној дами, али само оној, која је старија!

Приморана је

— За мене је нарочита част, госпођо, да вас могу пратити кући!

— Не, знате, приморана сам, јер је мој муж љубоморан на сваког пристојног младића...

Наполеон и пегава дама

Француски цар Наполеон Први није баш био много галантан и учтив према дамама и често је правио грубе испаде. Једном, за време дворског бала, Наполеон је ословио веома елегантно одевену даму, овим речима:

— Мадам, ви имате ружне пеге по лицу!

— Тако? мирно је одвратила дама. Ја то, сире, до сада нисам знала...

— Како то да нисте знали?

— Ниједан господин из мога друштва то ми до данас није рекао.

— Не могу да вас разумем, зашто се после шест месеци брака растављате од господина Павловића. Он је тако симпатичан човек, фин, леп, духовит. Укратко: украс салона.

— Не растављамо се ми ради салона, него ради спаваће собе.

Увреда која се не прашта

Муж: — Потребан ми је ваш савет, јер хоћу да се разведем од своје жене.

Адвокат: — Зашто? Какав је разлог?

Муж: — Назвала ме је жена идиотом.

Адвокат: — Добро, али како је текла ствар?

Муж: — Једне вечери дошао сам кући и затекао своју жену у кревету, али не саму. Ја сам је питао: »Душанка, шта то радиш?« а она ми је одговорила:

— Па, ваљда видиш и сам, идиотел!

У позоришту

— Зашто вечерас наша позната »наивка« не игра своју улогу у овом комаду?

— Зато што данас слави »сребрну свадбу!«

— Ох, мистер Џонсон, идете ли на купање, кад сте обукли одело за плажу!

— А не, ја само носим одело за плажу од кад сам путовао једним конвојем Средоземним Морем...